# Ankenævnet for Forsikring

Den 21. februar 2018 blev i sag nr. 91103:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har pensionsordning med forsikring ved tab af erhvervsevne i PFA Pension. Hun klager ved sin advokat over, at selskabet har krævet tilbagebetaling af 97.206 kr. i for meget udbetalt invalidepension.

Selskabet har anført, at klageren har modtaget for meget invalidepension i perioden fra 1/7 2016 til 31/3 2017, da hun i denne periode var ansat i fleksjob. Selskabet har henvist til, at det er klageren, der har forsendelsesrisikoen for, at et brev med meddelelse om fleksjobansættelsen ikke kom frem til selskabet, og at hun ikke har været i god tro om udbetalingerne.

Klagerens advokat har i brev af 11/7 2017 til nævnet blandt andet anført:

> "Sagens retlige tema:
> Sagen drejer sig om, hvorvidt [klageren] skal tilbagebetale kr. 97.206,00 for for meget udbetalt invalidepension for perioden 1. juli 2016 til den 31. marts 2017.
>
> Sagens retlige grundlag:
> Som **bilag 1** fremlægges PFA Pensions forsikringsbetingelser fra 1. januar 2018. Som **bilag 2** fremlægges police, hvoraf fremgår, at [klageren] gennem sit arbejde via … har indtegnet en pensionsordninger med forsikringsdækninger. Af policen side 12 fremgår det, at de almindelige forsikringsbetingelsers afsnit C er afveget sådan, at ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til halvdelen eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Sagens faktiske omstændigheder:
[Klageren] var den 2. november 2010 som fører af en bil involveret i en færdselsulykke. Som følge af begyndende kødannelse reducerede [klageren] farten og slog sit katastrofeblink til. Hun blev efterfølgende pludselig påkørt bagfra med stor fart af en anden bil.
…
I august 2011 måtte hun opgive sit arbejde og blev langtidssygemeldt. Som følge heraf, blev [klageren] den 19. august 2011 opsagt og fritstillet fra sit arbejde med 3 måneders varsel til fratræden den 30. november 2011. Som **bilag 3** fremlægges opsigelsen af 19. august 2011.

Den 19. november 2011 ansøgte [klageren] PFA Pension om invalidepension og præmiefritagelse. Anmeldelsen/ansøgning fremlægges som **bilag 4**.

Der blev herefter indhentet og udfyldt en 'Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 1' via [klagerens] egen læge. Lægeattesten fremlægges som **bilag 5**.

Ved skrivelse af 18. januar 2012 meddelte PFA Pension, at man havde vurderet, at [klagerens] erhvervsevne midlertidigt var nedsat til 1/3 eller mindre.

Da hun samtidig havde mistet en del af sin indtægt, var hun berettiget til udbetaling af invalidepension og præmiefritagelse. Skrivelsen fremlægges som **bilag 6**.

Af ansvarsforsikringsselskabet for føreren af den bil, der påkørte [klageren] den 2. november 2010, [andet forsikringsselskab], blev der den 30. januar 2012 indhentet en speciallægeerklæring ved [speciallæge i neurologi]. Denne fremlægges som **bilag 7**.

Speciallægeerklæringen blev fremsendt til PFA Pension, som den 6. april 2012 meddelte, at man fortsat vurderede, at [klagerens] erhvervsevne var nedsat til mellem 1/2 og 1/3, hvorfor udbetalingerne og præmiefritagelsen ville fortsætte som hidtil. Skrivelsen fremlægges som **bilag 8**.

Den 23. april 2012 udfyldte [klageren] et opfølgningsskema, hvoraf fremgik, at hun fortsat var sygemeldt og fortsat havde konstante smerter i nakke, skuldre, ryg, lænd, hofte med udstråling til ben og arme samt hovedpine og migræne. Opfølgningsskemaet fremlægges som **bilag 9**.

Ligeledes i april 2012 blev der indhentet en 'Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 2' ved [klagerens] egen læge. Lægeattesten fremlægges som **bilag 10**.

Herefter meddelte PFA Pension den 9. juli 2012, at man fortsat fandt [klageren] berettiget til udbetalinger for nedsat erhvervsevne samt præmiefritagelse. Skrivelsen fremlægges som **bilag 11**.

I oktober 2012 blev der på ny udfyldt et opfølgningsskema. Dette fremlægges som **bilag 12**.

Endvidere blev der udarbejdet en ny 'Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 2'. Denne gang ved [tværfagligt smertecenter]. Lægeattesten fremlægges som **bilag 13**.

Den 17. december 2012 meddelte PFA Pension herefter, at udbetalingerne og præmiefritagelsen ville fortsættes som hidtil. Skrivelsen fremlægges som **bilag 14**.

Den 24. juni 2013 ansøgte [klagerens] advokat om udbetaling af et engangsbeløb ved invaliditet. Skrivelsen fremlægges som **bilag 15**.

PFA Pension meddelte ved skrivelse af 18. november 2013, at man fortsat vurderede [klagerens] erhvervsevne nedsat til 1/3 eller mindre, hvorfor udbetalingerne og præmiefritagelsen ville fortsætte som hidtil.

Imidlertid fandt PFA Pension ikke, at erhvervsevnen var varigt nedsat, hvorfor man ikke kunne udbetale et engangsbeløb. Skrivelsen fremlægges som **bilag 16**.

…

Ved skrivelse af 5. januar 2014 meddelte PFA Pension, at man ønskede, at der blev indhentet en speciallægeerklæring fra en neurokirurger. Skrivelsen fremlægges som **bilag 22**.

Det blev herefter indhentet en speciallægeerklæring ved [speciallæge i neurokirurgi]. Speciallægeerklæringen af 26. januar 2014 fremlægges som **bilag 23**.

Herefter meddelte PFA Pension, at man tillige ønskede en speciallægeundersøgelse fra en psykiater. Skrivelsen af 4. marts 2015 fremlægges som **bilag 24**.

Der blev herefter indhentet en speciallægeerklæring ved [speciallæge i psykiatri] af 31. marts 2015. Speciallægeerklæringen fremlægges som **bilag 25**.

…

Den 21. august 2015 anmodede [klagerens] advokat herefter PFA Pension om at genvurdere afslaget på udbetaling af invalidesum. Skrivelsen fremlægges som **bilag 27**.

Den 8. februar 2016 meddelte PFA Pension herefter, at man nu havde revurderet afgørelsen af 28. juli 2015 og fandt, at [klageren] var berettiget til et engangsbeløb på kr. 118.909,00 som dækning for varigt nedsat erhvervsevne. Skrivelsen fremlægges som **bilag 28**.

Den 28. juni 2016 meddelte [klagerens] advokat herefter, at [klageren] via rehabiliteringsteamet var blevet indstillet til fleksjob og efterfølgende blev hun bevilliget fleksjob den 24. juni 2016. Det blev endvidere oplyst, at [klageren] havde fået ansættelse i fleksjob ved … fra den 1. juli 2016. Skrivelsen fremlægges som **bilag 29**.

Den 6. marts 2017 meddelte PFA Pension, at man nu ville stoppe udbetalingen af invalidepension samt præmiefritagelsen fra den 1. april 2017, idet [klageren] var begyndt i fleksjob. Man meddelte samtidig, at man ville se på, om der kunne kræves tilbagebetaling for udbetalt invalidepension i perioden fra den 1. juli 2016 til den 1. april 2017. Skrivelsen fremlægges som **bilag 30**.

Den 23. marts 2017 meddelte PFA Pension, at [klageren] havde fået udbetalinger fra PFA Pension efter disse skulle være stoppet, hvorfor man nu ville udarbejde en oversigt over, hvor meget [klageren] skulle tilbagebetale til PFA Pension. Skrivelsen fremlægges som **bilag 31**.

Ved skrivelse af 24. marts 2017 oplyste [klagerens] advokat, at man var noget uforstående overfor, at man fra PFA Pensions side først nu havde reageret på oplysningen om, at [klageren] var påbegyndt et fleksjob henset til, at der var blevet oplyst herom allerede ved skrivelsen af 28. juni 2016. Skrivelsen fremlægges som **bilag 32**.

Igen den 7. april 2017 meddelte [klagerens] advokat til PFA Pension, at PFA Pension allerede ved skrivelsen af 28. juni 2016 var blevet orienteret om, at [klageren] var blevet tilkendt og efterfølgende ansat i et fleksjob pr. 1. juli 2016. Skrivelsen fremlægges som **bilag 33**.

Herefter meddelte PFA Pension ved skrivelse af 28. marts 2017, at man efter en nøje gennemgang af sagen kunne konstatere, at man aldrig havde modtaget skrivelsen af 28. juni 2016 og derfor fastholdte afgørelsen om tilbagebetaling. Skrivelsen fremlægges som **bilag 34**.

Herefter fremsendte PFA Pension den 5. april 2014 et krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt invalidepension for perioden 1. juli 2016 til den 31. marts 2017 på kr. 97.206,00. Skrivelsen fremlægges som **bilag 35**.

Den 9. april 2017 blev [klageren] opsagt fra sin stilling hos [fleksjob]. Den 4. maj 2017 fremsendte [klagerens] advokat kopi af opsigelsen til PFA Pension. Skrivelsen fremlægges som **bilag 36**.

Den 29. maj 2017 fremsendte PFA Pension en skrivelsen til [klagerens] advokat og oplyste, at man fastholdte tilbagebetalingskravet af for meget udbetalt ydelse for tab af erhvervsevne. Skrivelsen fremlægges som **bilag 37**.

Synspunkter til støtte for, at PFA Pension ikke kan kræve tilbagebetaling af kr. 97.206,00:

Det gøres på vegne af [klageren] gældende, at hun i henhold til de i sagen fremlagte akter har været berettiget til udbetaling af invalidepension og præmiefritagelse fra PFA Pension siden 2012.

Det gøres særligt gældende, at PFA Pension ved skrivelse af 28. juni 2016 (bilag 29) blev oplyst om, at [klageren] var blevet bevilliget fleksjob og efterfølgende havde fået ansættelse i et fleksjob ved … fra den 1. juli 2016.

Det gøres gældende, at det ikke skal komme [klageren] til skade, at dette brev beklageligvis tilsyneladende aldrig er kommet frem til PFA Pension. Det afgørende i sagen er, at PFA Pension ved skrivelsen af 28. juni 2016 (bilag 29) er blevet orienterede om [klagerens] ansættelse i fleksjob.

Som følge heraf, kan PFA Pension naturligvis ikke kræve tilbagebetaling af den for meget udbetalte invalidepension fra [klageren].

Det gøres ydermere gældende, at PFA Pension ikke kan pålægge [klageren] et sådant tilbagebetalingskrav blot med henvisning til, at man desværre aldrig har modtaget den nævnte skrivelse af 28. juni 2016.

Det må i henhold til almindelig aftaleretlige grundsætninger være PFA Pensions risiko, at det nævnte brev ikke er kommet frem til PFA Pension, hvorfor PFA Pension naturligvis ikke kan kræve beløbet tilbagebetalt fra [klageren].

Det fremgår af skrivelserne fra PFA Pension om tilbagebetalingskravet, at der ikke i PFA Pensions systemer ses at være registreret, at man har modtaget skrivelsen af 28. juni 2016. Det kan imidlertid ikke være [klageren], der skal bære ansvaret for, hvad der er registreret i PFA Pensions systemer, ligesom det ikke kan være [klagerens] ansvar at følge

op på, hvorvidt PFA Pension har modtaget en skrivelse, der er fremsendt på ganske sædvanlig vis til selskabet."

Selskabet har i brev af 27/9 2017 til nævnet blandt andet oplyst:

"**Hvilken type forsikring er der tale om?**
Policen er tegnet den 1. april 2009 via forsikredes ansættelse hos [tidligere arbejdsgiver]. Policen giver ret til udbetaling af invalidepension samt tab af erhvervsevne og præmiefritagelse.

Forsikrede har som udgangspunkt ikke ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, jf. herved § 1, stk. 6 i betingelserne for invalideydelse og præmiefritagelse (bilag 1) sammenholdt med præciseringen i policen side 12 (bilag 2).

Det fremgår af § 13 i de generelle betingelser, at ændring af erhverv altid skal meddeles selskabet. Det fremgår også af bestemmelsen, at manglende meddelelse kan medføre reduktion af invalidedækning.

**Hvad handler tvisten om – parternes overordnede synspunkter?**
I sagen er der enighed om, at forsikrede i perioden 1. juli 2016 – 31. marts 2017 har fået udbetalt invalidepension. Udbetalingen i den nævnte periode har været uberettiget, da forsikrede blev bevilliget fleksjob den 24. juni 2016.

Forsikrede gør gældende, at forsikrede den 28. juni 2016 oplyste selskabet, at forsikrede er bevilliget fleksjob. Selskabet har ikke modtaget brevet, som forsikrede henviser til.

Sagen handler om, hvem der har risikoen for, at brevet når frem til selskabet. Sagen handler derudover om, hvorvidt forsikrede skal tilbagebetale 97.206 kr. for for meget udbetalt invalidepension.

Sagen handler ikke om, hvorvidt selskabet var berettiget til at stoppe udbetalingerne af invalidepension.

**Sagsfremstilling**
…
Den 19. november 2011 ansøgte forsikrede om invalidepension og præmiefritagelse. Den 18. januar 2012 meddelte selskabet, at selskabet havde vurderet forsikredes erhvervsevne midlertidig nedsat til 1/3 eller mindre. Skrivelsen er i sagen fremlagt som bilag 6.

Af skrivelsen fremgår det, at det er vigtigt, at forsikrede kontakter selskabet, hvis forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændrer sig. Som eksempel på en sådan ændring er der specifikt henvist til, hvis forsikrede 'begynder i eller bliver godkendt til fleksjob'.

I skrivelsen er der ligeledes anført:

> Giver du ikke besked, risikerer du at få mindre udbetalt, end du er berettiget til, eller du kan komme til at betale penge tilbage til os, hvis du har fået udbetalt for meget invalidepension.

Den 6. april 2012 fremsendte selskabet en skrivelse (bilag 8), hvor selskabet på baggrund af en speciallægeerklæring fra [speciallæge 1] (bilag 7) vurderede, at forsikredes erhvervsevne fortsat er nedsat til mellem halvdelen og en tredjedel. Som følge heraf fortsatte selskabet udbetalingerne og præmiefritagelsen. I skrivelsen af 6. april 2012 oplyste selskabet endnu en gang, at det er vigtigt, at forsikrede kontakter selskabet, hvis forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændrer sig. Som eksempel på en sådan ændring er der specifikt henvist til, hvis forsikrede *'begynder i eller bliver godkendt til fleksjob'*.

I skrivelsen blev det ligeledes oplyst, at forsikrede kan komme til at betale penge tilbage, hvis forsikrede får for meget udbetalt invalidepension.

Den 9. juli 2012 fremsendte selskabet en skrivelse (bilag 11), hvor selskabet på baggrund af opfølgningsskema udfyldt af forsikrede og en lægeattest (bilag 10 og 11) vurderede, at forsikredes erhvervsevne fortsat er nedsat til mellem halvdelen og en tredjedel.

I skrivelsen af 9. juli 2012 oplyste selskabet for tredje gang, at det er vigtigt, at forsikrede kontakter selskabet, hvis forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændrer sig.
…
I brev af 17. december 2012 (bilag 14) oplyste selskabet også, at det er vigtigt, at forsikrede kontakter selskabet, hvis forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændrer sig. Det samme gjorde sig gældende i skrivelser af 18. november 2013 og 28. juli 2015.

Den 8. februar 2016 meddelte selskabet, at forsikrede var berettiget til et engangsbeløb på 118.909 kr. som dækning for, at forsikredes erhvervsevne blev varigt nedsat til en tredjedel. Forsikrede havde tidligere ansøgt om udbetaling af et engangsbeløb, men fik først medhold i udbetaling af engangsbeløb den 8. februar 2016.

Forsikredes advokat fremsendte den 28. juni 2016 brev om, at forsikrede via rehabiliteringsteamet var blevet indstillet til fleksjob, og at forsikrede efterfølgende blev bevilliget fleksjob den 24. juni 2016 (bilag 29). Selskabet har ikke modtaget dette brev.

Som følge af, at selskabet ikke har modtaget brev af 28. juni 2016, fra forsikredes advokat, fortsatte selskabet den løbende udbetaling af invalidepension til forsikrede.

Den 25. januar 2017 skrev selskabet til forsikrede i forbindelse med, at selskabet fulgte op på forsikredes situation (**bilag A**). Den 4. februar 2017 fremsendte forsikrede samtykke til indhentelse af oplysninger til brug for vurdering af forsikredes krav på den løbende udbetaling af invalidepension (**bilag B**).

Den 6. marts 2017 skrev selskabet til forsikrede, at selskabet som følge af, at forsikrede var begyndt i fleksjob, ville stoppe udbetalingen af invalidepensionen fra den 1. april 2017. Samtidig hermed blev forsikrede gjort opmærksom på, at selskabet ville vurdere, om selskabet vil kræve tilbagebetaling for udbetalt invalidepension i tiden fra den 1. juli 2016 til den 1. april 2017 (bilag 30).
…
**Begrundelse for PFA's 'afgørelse'**
Indledningsvis kan det lægges til grund, at der er enighed om, at forsikrede uberettiget har modtaget løbende udbetaling af invalidepension i perioden fra den 1. juli 2016 til den 1. april 2017.

Forsikrede er blevet gjort bekendt med, at ændring af erhverv altid skal meddeles selskabet, og at manglende meddelelse kan medføre reduktion af invalidedækning eller risiko for tilbagebetaling af for meget udbetalt invalidepension.

Forsikrede er også blevet gjort bekendt med, at forsikrede som udgangspunkt ikke har ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige, som følge af nedsat erhvervsevne.

Den 18. januar 2012 meddelte selskabet første gang, at selskabet havde vurderet forsikredes erhvervsevne midlertidig nedsat til 1/3 eller mindre. Samtidig hermed blev det meddelt, at forsikrede vil få invalidepension og præmiefritagelse.

I perioden 18. januar 2012 til 6. marts 2017 fulgte selskabet løbende op på forsikredes situation. Bilagene 6, 8, 11, 14, 16 og 26 illustrerer en del af den opfølgning, der har været i sagen. Af samtlige breve fremgår det utvetydigt, at forsikrede skal kontakte selskabet, hvis forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændres. Som eksempel på en sådan ændring, nævnes specifikt påbegyndelse eller godkendelse til fleksjob.

**Forsendelsesrisiko**
Selskabet gør gældende, at det påhviler forsikrede at kontakte selskabet, når forsikredes erhvervsevne ændres. Selskabet har ikke modtaget brevet af 28. juni 2016 fra forsikredes advokat. Selskabet blev først bekendt med, at forsikrede blev bevilliget fleksjob i forbindelse med opfølgningen af 25. januar 2017, hvor forsikrede den 4. februar 2017 gav samtykke til, at selskabet indhentede oplysninger om forsikrede (bilag A og B).

Det er ubestridt, at hverken forsikrede eller forsikredes advokat fulgte op på skrivelsen af 28. juni 2016, uanset at forsikrede i perioden 1. juli 2016 til den 1. april 2017 modtog udbetalinger af invalidepension. Det må lægges til grund, at forsikrede, der under det meste af forløbet er repræsenteret ved rådgiver, er vidende om, at bevilling af fleksjob har konkret betydning for udbetalingen af invalidepension.

Det afgørende i sagen er, at selskabet bliver gjort bekendt med, at forsikredes erhvervsevne har ændret sig. Selskabet gør derfor gældende, at forsikrede ikke har opfyldt sin oplysningspligt, jf. § 13 i de generelle forsikringsbetingelser (bilag 1).

Selv hvis der er fremsendt et brev til selskabet, må det have stået forsikret og dennes advokat klart, at selskabet ikke har modtaget brevet. Det skal særligt ses i lyset af, at selskabet ikke har bekræftet modtagelsen af brevet, og at selskabet fortsatte udbetalingen af invalidepension.

Selskabet bestrider på dette grundlag, at det er selskabet, der har risikoen for, at brevet når frem. Det er forsikredes forhold, der har betydning for den løbende udbetaling af invalidepension, hvorfor selskabet alene kan være bekendt med oplysninger, som fremsendes af forsikrede af egen drift. I modsat fald vil oplysningspligten i § 13 i de generelle betingelser overflødiggøres. Forsikrede og dennes advokat burde som minimum have fulgt op på brevet, evt. med et telefonopkald.

Selskabet gør som følge heraf gældende, at forsikrede bærer risikoen for, at brevet af 28. juni 2016 når frem til selskabet. Det er i overensstemmelse med det klare udgangspunkt om, at det er afsender, der har risikoen for, at en meddelelse ikke kommer frem.

Selskabets opfattelse har støtte i praksis fra Højesteret. Der kan henvises til Højesterets kendelse offentliggjort i U2013.165H.

Højesteret skulle tage stilling til kravet til beviset for, at påmindelse ved almindeligt brev med henblik på afbrydelse af forældelse efter Danske Lov 5-14-4 er kommet frem til skyldneren, når skyldneren bestrider at have modtaget påmindelsen.

Højesteret udtalte, at der ved afgørelse af sager med bevisførelse om afsendelse og fremkomst af breve hos den enkelte adressat må tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte retsområde. Højesteret udtalte endvidere, at det er kreditor, der har bevisbyrden for, at påmindelsen er kommet frem.

Det bemærkes, at der i den konkrete sag ikke er sendt flere breve, at brevet ikke er sendt anbefalet, eller at brevet er sendt med afleveringsattest.

Der kan også henvises til Højesteretsdom offentliggjort i U2014.1430H. Sagen vedrørte forsendelsesrisikoen for to giroopkrævninger, der ubestridt var afsendt, men ikke fremkommet til adressaterne
…
Under sagen var der mellem parterne enighed om, at giroopkrævningen var fremsendt med korrekt adressering fra almenboligforeningerne, men at opkrævningerne ikke var kommet frem til A og B. Som sagen forelå for Højesteret var spørgsmålet derfor, hvem der måtte bære forsendelsesrisikoen for den fremsendte opkrævning.

Højesteret udtalte:

Højesteret finder, at forsendelsesrisikoen for en sådan meddelelse – der ikke har karakter af en pligtmæssig reklamation som omhandlet i aftalelovens § 40 – efter almindelige regler påhviler afsenderen. [min understregning]

Det klare udgangspunkt efter de almindelige regler er, at afsender bærer risikoen for forsendelsen. Selskabet gør således gældende, at det i henhold til almindelige aftaleretlige grundsætning er forsikredes risiko, at brevet af 28. juni 2016 ikke er kommet frem til selskabet.

I sagen U2013.3325H udtalte Højesteret, med henvisning til U2013.165H, at der i forhold til, hvilke krav der kan stille til beviset for, om en meddelelse er kommet frem, skal tages udgangspunkt i de forhold, der kendetegner det enkelte område.

Højesteret udtalte bl.a.:

I denne sag skal der træffes afgørelse om, hvorvidt en opsigelse af et lejemål er kommet frem til lejeren, jf. lejelovens § 87, idet lejeren har en frist på 6 uger, efter opsigelsen er kommet frem, til at fremsætte skriftlig indsigelse. Overskridelse af indsigelsesfristen medfører som udgangspunkt, at lejeren afskæres fra at gøre indsigelse mod opsigelsen. Det er udlejeren, der har bevisbyrden for, at opsigelsen er kommet frem. [min understregning]

I U2013.849/1H kom Højesteret frem til, at en sag ikke skulle afvises af byretten, da det ikke var bevist, at sagsøgers advokat havde været lovlig indkaldt.

På baggrund af ovenstående kan det lægges til grund, at forsikrede bærer risikoen for, at brevet af 28. juni 2016 kommer frem til selskabet.

**Tilbagebetalingskrav**
Selskabet gør herefter gældende, at selskabet kan kræve det for meget udbetalte invalidepension tilbagebetalt.

Det er ubestridt, at forsikrede har modtaget løbende udbetaling af invalidepension i en periode, hvor forsikrede ikke var berettiget dertil. Som følge af at forsikrede har forsendelsesrisikoen jf. ovenfor, gør selskabet gældende, at selskabet er berettiget til at kræve det for meget udbetalte invalidepension tilbage.

Der er ikke grundlag for at fravige dette klare udgangspunkt, idet det må lægges til grund, at forsikrede ikke har været i god tro. Det bekræftes ved, at forsikrede efter egen opfattelse har givet meddelelse om fleksjob til selskabet. Meddelelsen gives netop, fordi forsikrede er vidende om, at bevilling af fleksjob har betydning for udbetalingen af invalidepension. Ved ikke at følge op på sin henvendelse på trods af at udbetalingerne fortsætter, kan det lægges til grund, at forsikrede er i ond tro om berettigelsen af udbetalingerne.

Det må således tages som udtryk for, at både forsikrede og forsikredes advokat ikke blot var klar over pligten til underretning, men også klar over, at de efterfølgende udbetalinger blev modtaget i ond tro. Der er således ingen hensyn, der taler imod, at selskabet kræver det for meget udbetalte beløb tilbagebetalt. Det skal særligt ses i lyset af, at forsikrede den 8. februar 2016 fik tilkendt et engangsbeløb på 118.909 kr. som dækning for, at forsikredes erhvervsevne blev varigt nedsat (bilag 28).

Henset til at forsikrede fik bevilliget fleksjob, kan det lægges til grund, at forsikrede ikke var berettiget til engangsbeløbet. Uanset at forsikrede ikke var berettiget til engangsbeløbet, herunder at forsikrede med stor sandsynlighed var i et ressourceforløb på tidspunktet for tilkendelsen af engangsbeløbet, ønsker selskabet ikke, at engangsbeløbet tilbagebetales.

Selve udbetalingen af engangsbeløbet på 118.909 kr. medfører som nævnt, at der ikke er hensyn, der taler imod, at selskabet kan kræve beløbet tilbagebetalt. I sagen ANF2017.89563 kom flertallet frem til, at selskabet efter reglerne om condictio indebiti ikke var berettiget til at kræve de udbetalte ydelser tilbagebetalt. Som begrundelse herfor lagde flertallet bl.a. vægt på, at de løbende ydelser måtte antages at være gået til underhold. Et sådant hensyn er ikke til stede i den konkrete sag, da forsikrede udover de løbende ydelser har fået en engangsudbetaling på 118.909 kr., hvilket overstiger det beløb, som selskabet ønsker tilbagebetalt.

Der henvises ligeledes til ANF2009.73.969, hvorefter et selskab kunne kræve tilbagebetaling som følge af, at klageren alene havde fremsendt en byretsdom til støtte for kravet, men ikke samtidig fremsendte landsrettens dom, der gik imod byrettens dom. Nævnet fandt, at klageren herved havde forholdt selskabet oplysninger, som hun måtte vide, ville være af væsentlig betydning for fastsættelsen af erhvervsevnetabets størrelse.

I indeværende sag gør selskabet gældende, at forsikrede tilsvarende ikke har været i god tro om udbetalingerne, ligesom forsikrede stilles langt bedre ved, at selskabet har udbetalt engangsbeløbet. Der er derfor ingen hensyn, der taler imod, at selskabet, kan kræve tilbagebetaling af for meget udbetalt invalidepension.

**Konklusion**
Selskabet fastholder tilbagebetalingskrav af for meget udbetalt invalidepension. Forsikrede har modtaget løbende udbetalinger af invalidepension, uanset at forsikrede ikke var berettiget hertil. Selskabet har ikke modtaget forsikredes advokats brev af 28. juni 2016. Hverken forsikrede eller forsikredes advokat har reageret på den manglende bekræftelse på modtagelsen af brevet fra selskabets side.

Det er selskabets opfattelse at forsikrede ikke har været i god tro ved at modtage udbetalinger i perioden 1. juli 2016 uden at følge op på sin henvendelse af 28. juni 2016 og kontakte selskabet. Selskabet gør gældende, at forsikrede bærer risikoen for, at brevet når frem til selskabet.

Forsikredes fremsendelse af brevet af 28. juni 2016 beviser derudover, at forsikrede ikke blot var klar over pligten til at underrette selskabet, men også at forsikrede modtog løbende udbetalinger i ond tro.

Som følge heraf er selskabet berettiget til at kræve det for meget udbetalte tilbage. Der er ikke hensyn, der taler imod, at forsikrede skal tilbagebetale det for meget udbetalte invalidepension. Forsikrede har fået udbetalt et engangsbeløb, som har friholdt forsikrede i forhold til sine udgifter til underhold."

Klagerens advokat har i brev af 1/11 2017 til nævnet blandt andet bemærket:

"PFA anfører i skrivelsen, at det fremgår af § 13 i de generelle betingelser, at ændring af erhverv altid skal meddeles selskabet.

Jeg skal indledningsvis præcisere, at der for så vidt ikke er uenighed herom og skal samtidig bemærke, at der jo netop også blev givet besked om ændring af min klients erhverv ved skrivelsen af 28. juni 2016, bilag 29.

Under punktet 'sagsfremstilling' henviser PFA herefter gentagne gange til, at det af adskillige skrivelser, som selskabet har fremsendt til min klient fremgår, at forsikrede skal kontakte selskabet, såfremt forsikredes erhvervsevne eller indtægt ændrer sig. Der henvises endvidere til, at der som eksempel på en sådan ændring specifikt er henvist til, hvis den forsikrede begynder i eller bliver godkendt til et fleksjob.

Igen må jeg påpege, at der ikke er uenighed herom og at jeg har svært ved at se relevansen af disse henvisninger, herunder henvisning til at min klient er blevet vejledt om konsekvenserne ved manglende meddelelse, idet sagens kerne jo netop er, at min klient har givet besked til PFA om denne ændring.

Under punktet 'forsendelsesrisiko' anføres det, at selskabet gør gældende, at det påhviler forsikrede at kontakte selskabet, når forsikredes erhvervsevne ændrer sig.

Der er enighed herom, og igen må jeg henvise til, at forsikrede jo netop har opfyldt denne forpligtelse ved at rette henvendelse til PFA ved skrivelsen af 28. juni 2016.

Herefter anfører PFA, at min klient/undertegnede ikke fulgte op på skrivelsen af 28. juni 2016. Hertil skal bemærkes, at vi har givet besked om, at min klient var visiteret til og ansat i fleksjob, hvorefter vurderingen af hvad der skal ske i forhold til disse oplysninger påhviler PFA.

Det er således ikke op til undertegnede eller min klient at følge op på, om disse nye oplysninger fører til en ændring af PFA's vurdering af sagen, herunder hvad en sådan ændring måtte bestå i.

Det er fuldstændig korrekt, at undertegnede/min klient naturligvis har været vidende om, at bevilling af fleksjob har konkret betydning for udbetaling af invalidepension, og netop derfor gav vi også besked straks efter, at min klient var blevet visiteret til fleksjob.

Det gøres således gældende, at min klient netop har opfyldt sin oplysningspligt i henhold til de generelle forsikringsbetingelsers § 13.

Det er naturligvis beklageligt, at brevet af den ene eller den anden årsag ikke er nået frem til PFA, men dette er ikke noget, der kan bebrejdes hverken undertegnede eller min klient.

Vi har på ganske sædvanlig vis ved fremsendelse af brevet af 28. juni 2016, bilag 29, gjort PFA opmærksom på, at min klient var blevet tilkendt fleksjob straks efter at dette var sket.

Dermed har vi opfyldt vores oplysningsforpligtelse om at give besked ved ændring af den erhvervsmæssige situation og indtjening.

Herefter kan der ikke pålægges undertegnede eller min klient yderligere forpligtelser.

Det må således på det kraftigste afvises, at det har været vores opgave at følge op på, hvorvidt PFA reelt også modtog brevet.

PFA anfører herefter, at det er forsikrede og ikke selskabet, der bærer risikoen for, at det omtalte brev af 28. juni 2016 er nået frem til PFA.

Det anføres samtidig, at min klient og undertegnede som minimum burde have fulgt op på brevet, eventuelt med et telefonopkald.

Dette vil være forbundet med helt ekstraordinære og helt urimelige arbejdsbyrder, såfremt man som afsender af et brev er forpligtet til også at følge op på, at dette når frem til modtageren.

Det fastholdes således, at min klient/undertegnede har levet op til vores oplysningsforpligtelse i henhold til de generelle betingelsers § 13.

Dernæst nævner PFA en række domme til støtte for, at det efter selskabets opfattelse er det klare udgangspunkt, at det er afsender, der har risikoen for, at en meddelelse ikke kommer frem.

De nævnte domme er ikke sammenlignede med situationen i denne sag.

I de nævnte domme er der således tale om 'stærke'/professionelle parter, der har afsendt en skrivelse over for en svagere part, og denne part er aldrig nået frem til den svage part, som herved har mistet nogle rettigheder.

I disse tilfælde er risikoen pålagt afsender.

Dette gør sig gældende både i forhold til en kreditors henvendelse til en skyldner, et alment boligforeningsselskabs henvendelse til medlemmer på en venteliste samt en udlejers henvendelse til en lejer.

Jeg er således ikke enig i, at det som følge af de nævnte domme kan lægges til grund, at det er min klient, der bærer risikoen for, at brevet af 28. juni 2016 tilsyneladende aldrig er nået frem til selskabet.

Under punktet 'tilbagebetalingskrav' gøres det herefter gældende, at selskabet er berettiget til at kræve det for meget udbetalte invalidepensionsbeløb tilbagebetalt.

Som begrundelse herfor anføres det, at forsikrede ikke har været i god tro.

Dette bestrides på det kraftigste, idet forsikrede jo netop har været i god tro, da beskeden om fleksjobbet jo netop er givet til PFA.

Det kan ikke pålægges forsikrede at skulle have kendskab til, hvordan eller hvor hurtigt PFA arbejder i en sådan situation, hvor en meddelelse om fleksjob er givet.

Efter at denne meddelelse blev fremsendt, var det jo op til PFA at vurdere, hvad man ville bruge oplysningen til, og hvilke konsekvenser meddelelsen om fleksjob skulle have.

I tidligere korrespondance har PFA da også blot anført, at der ved ændringer i den erhvervsmæssige situation eller i indtjeningen skulle gives besked til PFA, men der er intet anført om, hvad der herefter ville ske. Det kan således ikke pålægges min klient at gætte på, hvad PFA's vurdering af fleksjobstilkendelsen ville blive.

Hun har derfor på ingen måde været i ond tro.

Herefter anfører PFA, at min klient tilbage i februar 2016 fik tilkendt et engangsbeløb på kr. 118.109 som dækning for, at hendes erhvervsevne blev varigt nedsat, jf. bilag 28.

Jeg finder det helt irrelevant at inddrage spørgsmålet om udbetalingen af engangsbeløbet på kr. 118.109. Dette vedrører ikke det, der er problemstillingen i denne sag.

Jeg forstår henvisningen til udbetalingen af engangsbeløbet således, at PFA dermed mener, at så har min klient i hvert fald råd til at tilbagebetale de opkrævede beløb på godt kr. 97.000.

Det er ganske enkelt usagligt at tillægge det betydning, at min klient tidligere har modtaget en ydelse, der overstiger tilbagebetalingskravet.

Det afgørende i denne sag er alene, om PFA er berettiget til at kræve de godt kr. 97.000 tilbagebetalt fra min klient ud fra de almindelige regler herom.

Ydermere er det usagligt, når PFA konkluderer, at i og med at min klient har fået udbetalt et engangsbeløb, så må dette have friholdt hende i forhold til udgifter til underhold, og derfor kan de godt kr. 97.000, som nu kræves tilbagebetalt, ikke være brugt til hendes underhold.

Det kan PFA jo på ingen måde vide noget om, endsige blande sig i.

…

Slutteligt bemærkes, at skrivelsen af 28. juni 2016, bilag 29, er fremsendt pr. almindelig post til PFA, da korrespondancen med PFA i hvert fald ikke på daværende tidspunkt kunne fremsendes pr. mail.

Således er det PFA's egne forhold der nødvendiggjorde fremsendelse pr. almindelig post, som desværre indebærer en vis risiko for, at breve kan gå tabt.

På baggrund af det ovenstående må jeg således fastholde, at der intet grundlag er for at ræve tilbagebetaling af det af PFA opgjorte beløb.

Min klient har umiddelbart efter tilkendelsen af fleksjob orienteret PFA herom og har således opfyldt sin oplysningsforpligtelse.

Ydermere har min klient på ingen måde været i ond tro omkring de ydelser, der nu kræves tilbagebetalt.

Ydermere gøres det gældende, at der ikke kan pålægges min klient/undertegnede en forpligtelse til at følge op på, at det fremsendte brev også blev modtaget, ligesom det ikke kan være min klients risiko, hvorvidt det fremsendte brev rent faktisk blev modtaget af PFA.

Det afgørende er således, at skrivelsen blev fremsendt umiddelbart efter tilkendelsen af fleksjobbet på ganske sædvanlig vis, nemlig pr. almindelig post, og at det var PFA's egne forhold, der nødvendiggjorde fremsendelsen pr. almindelig post.

Det fastholdes således, at det er PFA's risiko, at det nævnte brev ikke er nået frem."

Af selskabets brev af 17/11 2017 til nævnet fremgår det blandt andet:

"Henvisningerne til § 13, herunder vejledningen i brevene, skal ses i sammenhæng med, at forsikrede er gjort bekendt med de vilkår, der gælder for forsikredes dækning. I den forbindelse er PFA Pension ikke enig i, at det ikke har nogen relevans, da forholdet er afgørende for selve udbetalingen af invalidepension. Dernæst følger det af almindelige forsikringsretlige principper, at et selskab, der har udbetalt erstatning, hvor det ikke har været forpligtet til det, som hovedregel kan kræve den udbetalte erstatning tilbage.

Dette udgangspunkt kan fraviges efter reglerne om condictio indebiti, hvis modtageren

1. har været i god tro om sin berettigelse til beløbet, og
2. det må antages, at det udbetalte er gået til underhold

Henvisningen til forsikredes oplysningspligt er således i høj grad relevant.

I den forbindelse bemærkes, at sagens kerne er, hvilken part der bærer risikoen for, at brevet af 28. juni 2016 når frem til PFA Pension. Derudover handler sagen om, hvorvidt forsikrede skal tilbagebetale 97.206 kr. for, for meget udbetalt invalidepension, jf. tillige mail af 11. juli 2017.

Sagens kerne er således ikke, at forsikrede har givet besked til PFA Pension om ændring i erhvervsevnen, idet det bestrides, at en sådan besked er givet til PFA Pension. Forsikrede har flere steder anført, at forsikrede har opfyldt sin oplysningspligt, og at forsikrede har

givet besked om fleksjob til PFA Pension. Forsikrede har dog ikke dokumenteret, at dette er tilfældet.

Der er i brev af 27. september 2017 redegjort for retspraksis på området, der ganske klart fastslår, at det er afsenderen, der i udgangspunktet bærer risikoen for, at et brev når frem til modtageren. Forsikrede har henvist til, at dommene ikke er sammenlignelige med indeværende sag, da der er tale om stærke/professionelle parter, som har sendt breve til den svage part.

Hertil skal bemærkes, at forsikredes opfattelse af retspraksis ikke er korrekt. Dommene fra Højesteret er yderst sammenlignelige med indeværende sag, når der særligt henses til, at Højesteret udtaler sig generelt om, hvad der gælder efter de almindelige regler. I U2014.1430H, kommer Højesteret f.eks. frem til, at risikoen efter de almindelige regler påhviler afsenderen.

I indeværende sag kan det også lægges til grund, at det er forsikrede, der bærer risikoen for, at brevet når frem til PFA Pension. Derfor er det også i strid med praksis, når forsikrede henviser til, at det afgørende alene er, at brevet er fremsendt.

Det kan samtidig afvises som værende en urealistisk overdrivelse, at det er forbundet med 'helt ekstraordinære og helt urimelige arbejdsbyrder' at følge op på selve afsendelsen. Derudover er det udtryk for en uhensigtsmæssig tilsidesættelse af den loyalitetsforpligtelse, der gælder mellem parterne.

Forsikrede har (side 4, afsnit 7-8) anført, at det er PFA Pensions egne forhold, der nødvendiggjorde fremsendelse pr. almindelig post, som indebærer en vis risiko for, at breve kan gå tabt. Samtidig anfører forsikrede, at der ikke på daværende tidspunkt kunne korresponderes via e-mail.

Hertil bemærkes, at det er helt uden betydning i forhold til vurderingen af, hvilken part der bærer risikoen.

Derudover er det anførte ikke ukorrekt. Det har altid været muligt at sende mails til PFA Pension, og forsikrede har da også sendt mails til PFA Pension til mailadressen skadecenter@pfa.dk. jf. eksempelvis bilagene 32 og 33.

…

Forsikrede har (side 3 afsnit 10) også anført, at det ikke kan pålægges forsikrede at have kendskab til, hvordan eller hvor hurtigt PFA arbejder i en sådan situation, hvor en meddelelse om fleksjob er givet.

Det er korrekt, at forsikrede ikke kan forventes at have kendskab til PFA Pensions arbejdsgange; det er dog i sagens natur helt irrelevant, da PFA Pension ikke har gjort gældende, at forsikrede skal have dette kendskab. Det afgørende er, at forsikrede havde kendskab til, at bevilling af fleksjob kan have betydning for udbetaling af invalidepension. Det påhviler derfor forsikrede at sikre, at PFA Pension får viden herom.

Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at der er sendt et brev pr. post, og at der er en vis risiko forbundet hermed. Forsikrede har fremsendt flere breve pr. post til PFA Pension, som alle er kommet frem. Generelt set vil det også være forbundet med uoverskuelige konsekvenser, hvis forsikrede overfor sit forsikringsselskab blot kan henvise til, at et brev er afsendt uden samtidig at kunne dokumentere dette. En sådan retstilstand er næppe hensigtsmæssig.

Forsikrede har (side 2 afsnit 3) endvidere henvist til, at det ikke påhviler hverken forsikrede eller dennes advokat af følge op på, om nye oplysninger om bevilling af fleksjob har konkret betydning for udbetaling af invalidepension.

PFA Pension skal i den forbindelse bemærke, at PFA Pension ikke har gjort gældende, at forsikrede eller dennes advokat skal følge op på, om det har en konkret betydning, at forsikrede er bevilliget fleksjob. PFA Pension har alene gjort gældende, at det påhviler forsikrede eller dennes advokat at sikre at PFA Pension får kendskab til, at forsikrede har fået bevilliget fleksjob. Hvis ikke PFA Pension får denne viden, kan der ikke foretages en korrekt vurdering af, hvilken betydning det har for udbetalingen af invalidepension. Det af forsikrede anførte er derfor alene relevant i de tilfælde, hvor meddelelsen er givet, og forsikrede kan dokumentere dette. I øvrigt indebærer forsikredes betragtninger også her, at loyalitetsforpligtelsen tilsidesættes på en meget uhensigtsmæssig måde.

Forsikrede har (side 3, sidste afsnit) samtidig bemærket, at inddragelsen af spørgsmålet om udbetalingen af engangsbeløbet på 118.109 kr. er irrelevant. I den forbindelse forstår forsikrede inddragelsen som, at forsikrede har råd til at tilbagebetale de opkrævede beløb på ca. 97.000 kr. Forsikrede har endelig henvist til, at det er usagligt og gætværk fra PFA's side. Som nævnt i brevet af 27. september 2017 har PFA Pension valgt at se bort fra denne udbetaling, som PFA Pension ikke vil kræve tilbagebetalt.

PFA Pension er dog ikke enig i det af forsikrede anførte. Det er yderst relevant at inddrage udbetalingen af engangsbeløbet, idet udbetalingen af engangsbeløbet på 118.109 kr. netop bekræfter, at reglerne om condictio indebiti ikke finder anvendelse. Der er ikke et hensyn at tage til, at den løbende udbetaling af invalidepensionen er medgået til det daglige underhold. Det er ikke et spørgsmål om, at PFA Pension har vurderet, at forsikrede har råd til at tilbagebetale, men alene et spørgsmål om, hvorvidt der er et hensyn at tage til, at udbetalingerne er gået til det daglige underhold. Det forhold, at der er udbetalt et engangsbeløb bekræfter, at der ikke findes et sådan hensyn i indeværende sag.

**Konklusion**
På baggrund af ovenstående kan det lægges til grund, at forsikrede ved mail af 1. november 2017 fortsat ikke har løftet bevisbyrden for, at forsikrede har givet PFA Pension meddelelse om fleksjob. Som følge heraf fastholder PFA Pension, at forsikrede har modtaget løbende udbetalinger af invalidepension, uanset at forsikrede ikke var berettiget hertil."

Klagerens advokat har i brev af 28/6 2016 til selskabet blandt andet oplyst:

"I ovennævnte sag fremsender jeg vedlagt kopi af Rehabiliteringsteamets indstilling til fleksjob samt efterfølgende bevilling af fleksjob af 24. juni 2016.

Det fremgår heraf, at min klient kan arbejde 6-8 timer ugentligt med en intensitet på 60%, svarende til en effektiv arbejdstid på 4 timer om ugen.

Det fremgår endvidere, at min klient ansættes i fleksjob ved [fleksjob] fra 1. juli 2016 – 30. juni 2021."

Af selskabets brev af 23/3 2017 til klageren fremgår det blandt andet:

> "Du har oplyst, at du er begyndt i fleksjob. Derfor stopper udbetalingen af din invalidepension fra den 1. juli 2016, ligesom vi stopper med at indbetale til din ordning.
>
> Alene dit flekslønstilskud fra kommunen udgør 17.175 kr. pr. måned, hvilket ifølge jobindex.dk er mere end halvdelen af en gennemsnitlig løn for en fuldtidsmedarbejder med samme alder, uddannelsesmæssige baggrund og erfaring som dig, nemlig 27.487 kr. brutto pr. måned.
>
> Vi kan se, at du har fået udbetaling fra os, efter den skulle have været stoppet. Derfor sender vi dig inden en måned et brev med en oversigt over, hvor meget du skal betale tilbage til os."

I klagerens police er det blandt andet anført:

> "**Ved eventuel invaliditet pr. 1/4 2009**
>
> Invalidepension indtil 1/4 2047
> iht. særlig policebestemmelse årligt
> Solidarisk invalidepension indtil 1/4 2047
> iht. særlig policebestemmelse årligt
> …
> **Udbetaling ved invaliditet**
> Udbetaling ved invaliditet forudsætter, at din erhvervsevne er nedsat til 1/2 eller derunder af den fulde erhvervsevne. Engangsbeløbet ved invaliditet udbetales kun, hvis din erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.
>
> SOLIDARISK INVALIDEPENSION udbetales til dig, hvis du bliver invalid inden 1/4 2047. Udbetalingen sker, så længe du er invalid, men ophører dog senest på det anførte tidspunkt.
>
> SOLIDARISK ENGANGSBELØB udbetales til dig, hvis du bliver varig invalid inden du fylder 60 år. Udbetalingen finder sted et år efter indtræden af invaliditet, hvis du er i live på dette tidspunkt.
> …
> AFVIGELSER FRA FORSIKRINGSBETINGELSERNE
>
> Der gælder følgende ændringer i forhold til afsnit C i 'PFA Pension's forsikringsbetingelser – 1. januar 2008':
>
> Paragraf 1. 'Definition af invaliditet/erhvervsevnetab'
>
> Stk. 1 erstattes med følgende:
> 'Ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til halvdelen eller derunder af den fulde erhvervsevne.'.
>
> Stk. 2 udgår.
>
> Stk. 3 udgår.

I stk. 5 udgår ordene 'en tredjedel respektive'.

I stk. 6 udgår ordene 'fuld eller halv' samt ordene 'henholdsvis en tredjedel eller' (2 gange)."

I forsikringsbetingelserne hedder det blandt andet:

"**A Generelle betingelser**

…

**§ 13. Oplysning om erhverv**

Invalidepension og præmiefritagelse ved invaliditet er etableret under hensyn til forsikredes erhverv. Ændring af erhverv skal altid meddeles PFA Pension. Manglende meddelelse kan medføre reduktion af invalidedækningen.

Stk. 2. I forbindelse med erhvervs- eller stillingsskift kan PFA Pension opsige forsikringen uden varsel, hvis PFA Pension ikke ønsker at tegne forsikring for det pågældende erhverv.

…

**C Betingelser for invalideydelse og præmiefritagelse**

**§ 1. Definition af invaliditet/erhvervsevnetab**

Ret til fuld invalidepension og/eller fuld præmiefritagelse indtræder, når forsikredes erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er nedsat til en tredjedel eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2. Er erhvervsevnen på grund af sygdom eller ulykkestilfælde nedsat til halvdelen, er forsikrede berettiget til halv invalidepension og/eller halv præmiefritagelse. Den anden halvdel af forsikringen kan videreføres med præmiebetaling eller omskrives til præmiefri forsikring, jævnfør 'Betingelser vedrørende præmiebetalingen', § 3, og for denne del gælder reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Halv invalidepension og/eller halv præmiefritagelse kan kun ydes på forsikringer, der har denne dækning angivet i forsikringsaftalen.

Stk. 4. Engangsbeløb ved invaliditet, herunder udbetaling som ratepension, udbetales kun, hvis erhvervsevnen er nedsat til en tredjedel eller derunder, og denne nedsættelse er varig.

Stk. 5. En ydelsesberettiget nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede – efter PFA Pensions skøn – ikke længere er i stand til at tjene mere end en tredjedel respektive halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder. Bedømmelsen sker på grundlag af en helhedsvurdering under hensyn til forsikredes tidligere og nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere beskæftigelse.

Stk. 6. Forsikrede har ikke ret til fuld eller halv invalidepension og/eller præmiefritagelse under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, medmindre den generelle erhvervsevne er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af den fulde erhvervsevne, og forsikredes indtjening (summen af arbejdsindtægt og eventuelle sociale og andre offentlige ydelser og tilskud) er nedsat til henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

…
**§ 4. Ikrafttræden og ophør af invalidepension og/ eller præmiefritagelse**
Udbetaling af invalidepension og/eller ydelse af præmiefritagelse træder i kraft den dag, nedsættelsen af erhvervsevnen har varet uafbrudt i tre måneder. Præmiebetalingen ophører efter bestemmelserne i § 2 i 'Betingelser vedrørende præmiebetalingen'.

Stk. 2. Genvindes erhvervsevnen i en sådan grad, at betingelserne for udbetaling af invalidepension og/eller ydelse af præmiefritagelse ikke længere er til stede, ophører udbetalingen af invalidepension med dertil hørende præmiefritagelse med indtil tre måneders varsel. Er der alene ydet præmiefritagelse, ophører denne med en måneds varsel.

Stk. 3. Tilsagnet om at yde halv invalidepension og/eller halv præmiefritagelse gælder for et kalenderår ad gangen. Tilsagnet kan bortfalde med tre måneders skriftligt varsel, hvis forholdene kræver dette. **Men allerede tilkendt halv invalidepension og/eller halv præmiefritagelse bortfalder først, når betingelserne for disse ydelser ifølge § 1 ikke længere er til stede.**"

**Nævnet udtaler:**

Klageren var den 2/11 2010 impliceret i et færdselsuheld, hvor hun pådrog sig en piskesmældslæsion. Hun søgte om dækning ved tab af erhvervsevne den 19/11 2011, og selskabet har siden januar 2012 bevilget løbende helbredsbetingede ydelser, da selskabet har vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne har været nedsat med halvdelen eller derover. Det fremgår af sagen, at invalidepensionen udgjorde 11.396 kr. om måneden. Ved brev af 8/2 2016 meddelte selskabet klageren, at invalidesummen ville blive udbetalt, da hendes erhvervsevne var varigt nedsat til 1/3 eller derunder.

Tvisten for nævnet vedrører, at selskabet kan kræve tilbagebetaling af udbetalte invalideydelser på i alt 97.206 kr. for perioden fra 1/7 2016 til 31/3 2017 under henvisning til, at klageren ikke har været berettiget til udbetalingerne, da hun blev ansat i fleksjob pr. 1/7 2016, og hendes indtægt inklusiv flekslønтilskuddet fra kommunen som følge heraf oversteg halvdelen af en fuldtidsløn for en person med samme uddannelse og alder. Det fremgår af sagen, at flekslønтilskuddet fra kommunen udgjorde 17.175 kr. pr. måned.

Klageren har anført, at hendes advokat ved brev af 28/6 2016 oplyste selskabet om, at hun var blevet ansat i fleksjob. Hun har videre anført, at hun ikke bærer risikoen for, at

brevet ikke er kommet frem til selskabet, ligesom det ikke er hendes ansvar at følge op på et brev, der er sendt på ganske sædvanlig vis til selskabet.

Selskabet har anført, at det er klageren, der har forsendelsesrisikoen, og at det må havde stået klageren og hendes advokat klart, at brevet ikke var kommet frem, da selskabet ikke bekræftede, at det havde modtaget brevet. Klageren har derfor ikke opfyldt sin oplysningspligt, jf. forsikringsbetingelsernes § 13. Selskabet har også anført, at tilbagebetalingskravet er berettiget med henvisning til, at klageren ikke har været i god tro omkring berettigelsen af udbetalingerne. Selskabet har også anført, at der ikke er hensyn, der taler imod tilbagebetalingskravet, idet selskabet blandt andet har henvist til, at klageren har fået udbetalt invalidesummen på 118.909 kr.

Af § 13 i forsikringsbetingelserne, der hører under afsnit A "Generelle betingelser", fremgår det blandt andet, at invalidepension og præmiefritagelse ved invaliditet er etableret under hensyn til forsikredes erhverv. Ændring af erhverv skal altid meddeles til PFA Pension, og manglende meddelelse kan medføre en reduktion af invalidedækningen.

Det fremgår af sagen, at klageren var bekendt med, at selskabet ønskede oplysninger om eventuelle ændringer i hendes arbejdsmæssige forhold, og at hendes advokat på denne baggrund ved brev af 28/6 2017 sendte meddelelse til selskabet om, at klageren var tilkendt og ansat i fleksjob.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit C, § 1, stk. 6, fremgår, at forsikrede ikke har ret til invalidepension under revalidering eller ansættelse i en stilling, der finansieres helt eller delvist af det offentlige som følge af nedsat erhvervsevne, medmindre den generelle erhvervsevne er nedsat til halvdelen og forsikredes indtægt (summen af arbejdsindtægt og blandt andet offentlige ydelser eller tilskud) er nedsat til halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Nævnet lægger efter en gennemgang af sagen til grund, at klagerens indtægt under fleksjobansættelsen fra den 1/7 2016 udgjorde mere end halvdelen af, hvad der var fuldt sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Det følger af almindelige forsikringsretlige principper, at et selskab, der har udbetalt erstatning, hvor det ikke har været forpligtet, som udgangspunkt kan kræve den udbetalte erstatning tilbage. Dette udgangspunkt fraviges dog efter reglerne om condictio indebiti, hvis modtageren har været i god tro om sin berettigelse til beløbet, og det må antages, at det udbetalte er gået til underhold.

Nævnets flertal udtaler:

Flertallet finder efter en gennemgang af sagen, at klageren ikke har været i god tro om berettigelsen til invalideydelserne i perioden fra 1/7 2016 til 31/3 2017, hvorfor hun skal tilbagebetale det krævede beløb.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på oplysningerne om, at klageren – der var repræsenteret ved advokat – var opmærksom på, at hun skulle kontakte selskabet ved fleksjobansættelse, og at dette havde betydning for hendes ret til ydelser fremover.

Flertallet har endvidere lagt vægt på, at hendes løn i fleksjobbet inklusive fleksjobtilskuddet udgjorde betydeligt mere end halvdelen af, hvad fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder som klageren sædvanligvis tjener. Flertallet har videre lagt vægt på, at selskabets fortsatte udbetalinger helt uden ændringer burde have givet klageren eller hendes advokat anledning til at kontakte selskabet for at høre, om brevet af 28/6 2017 var modtaget.

Nævnets mindretal udtaler:

Mindretallet finder efter en gennemgang af sagen ikke grundlag for at fastslå, at klageren ikke har været i god tro omkring sin berettigelse til ydelser og præmiefritagelse.

Mindretallet har blandt lagt vægt på, at klagerens advokat havde sendt brev til selskabet med oplysning om fleksjobansættelsen, hvorfor klageren måtte gå ud fra, at selskabet

inden for rimelig tid vendte tilbage, hvis fleksjobbet var af betydningen for den konkrete dækning. Nævnet har også lagt vægt på, at ydelsen fra selskabet ikke var en af størrelse, der medførte, at klageren burde have indset, at hun ikke var berettiget til både ydelsen og indkomsten for fleksjobbet, inklusiv fleksjobtilskuddet. Det forhold, at klageren var repræsenteret ved advokat, kan ikke føre til andet resultat.

Mindretallet har også lagt vægt på, at selskabet løbende har foretaget opfølgninger i sagen, og at klageren har haft føje til at gå ud fra, at selskabet fortsat ville foretage opfølgninger i sagen. Mindretallet har tillige tillagt det betydning, at selskabets skøn over erhvervsevnetabet hviler på en model, der for de sikrede ikke er så gennemsigtig, at de umiddelbart selv kan vurdere, om de er berettigede til ydelser eller ej. Mindretallet har også lagt vægt på, at de løbende ydelser må antages at være gået til almindeligt løbende underhold.

At klageren i februar 2016 fik udbetalt en invalidesum, da selskabet på dette tidspunkt vurderede, at klagerens varige erhvervsevnetab var nedsat med 2/3 eller derover, kan efter nævnets opfattelse ikke føre til andet resultat.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand